

РЕШЕНИЕ

№ 3053

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12311** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Д. Д., чрез процесуален представител адв. Р. Л., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. “б” ЗДвП № 19-0996-000602 от 17.09.2019 г., издадена от Началник сектор към ОД „МВР“ – М., с-р „Пътна Полиция“ - М..

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се поддържа, че същата е издадена в противоречие с материалния закон. Фактите и обстоятелствата, посочени като фактическа обстановка в заповедта, били неправилно отразени и не отговаряли на обективната действителност. Жалбоподателят отрича да е употребил алкохол, както и да има вина за настъпилото ПТП. Оспорва показанията на техническото средство, като твърди, че не е управлявал процесния автомобил след употреба на алкохол. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник сектор „Пътна полиция“ при ОД “МВР” – М., не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя в настоящия процес, е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на ППС с регистрационен номер СВ 8377 НР, за срок от 1 година. Срокът на прекратяване на регистрацията е мотивиран с високата обществена опасност на извършеното деяние. Със заповедта са отнети два броя регистрационни табели СВ 8377 НР. Заповедта е връчена на 10.10.2019 г. лично на жалбоподателя.

В Заповедта е посочено, че срещу А. Д. Д. е съставен АУАН серия ГА № 114010/17.09.2019 г., за това, че на същата дата е управлявал лек автомобил „Мерцедес С 550“ в [община], на път III-816 КМ 3+500, с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлявал посочения автомобил след употреба на алкохол. Посочено е, че в 04:50 ч водачът е бил изпробван с техническо средство алкотест 7510 с фабричен номер ARBV-0007, тъй като лъхал на алкохол и бил видимо повлиян от употребата му, като бил отчетен резултат 2.08 промила. Водачът е подписал съставения акт без възражения, като по негови данни е употребил ракия.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда възможност за ръководителите на службите за контрол по ЗДвП да делегират правомощията си по прилагане на принудителна административна мярка на определени от тях длъжностни лица. Със Заповед № 301з-1411/07.06.2017 г. на Директора на ОД „МВР“ – М. /л. 10 от делото/ са оправомощени длъжностни лица от сектор „Пътна полиция“ да прилагат принудителни административни мерки по ЗДвП. В тази връзка съдът намира, че процесната ЗПАМ е издадена от компетентен орган в кръга на службата му.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Настоящият състав намира, че изискването за форма на акта е спазено.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на процесната заповед. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на лице, водач на МПС, установени с писмени доказателства, съдържащи се в приетата по делото административна преписка. Органът е посочил фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът за прилагане на ПАМ съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, в съответствие с чл. 59, ал. 2 АПК. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на ПАМ, като както беше посочено по-горе, същата е мотивирана с конкретни прояви на лицето-водач на МПС,

независимо, че същото е различно от собственика на МПС. Не са допуснати процесуални нарушения в хода на издаването ѝ, като

Принудителната административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП се прилага по отношение на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози.- Сроктът е от 6 месеца до една година.

В случая посочените в нормата материалноправни предпоставки за прилагане на мярката са били налице. По делото не е спорно, че на 17.09.2019 г. в 4:50 ч. жалбоподателят А. Д. Д. е управлявал след употреба на алкохол, отчетен резултат 2.08 промила, за което е образувано и досъдебно производство. Налице е фактическият състав, при който органите на Отдел “ПП“, в условията на обвързана компетентност са длъжни да приложат съответната принудителна административна мярка.

Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Това означава, че административният орган, в условията на обвързана компетентност, при наличие на материалноправните предпоставки за това е длъжен да издаде заповед с която да наложи ПАМ от съответния вид. Не му е предоставено правомощие да извършва преценка на основателността на изложеното в АУАН. Същият, без да е доказано противното, е обвързан с отразените фактически констатации. Тази доказателствена сила не обвързва съда в производството по обжалване на НП, което обаче е различно производство от настоящото. Във връзка с горното, съдът намира възражението за нарушение на чл. 6, ал. 2 АПК за неоснователно. Нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП е императивна и не предоставя на компетентния орган право на преценка, той действа изцяло в условията на обвързана компетентност. Фактът е от значение както във връзка с тълкуването на правната норма, така и във връзка с приложението на чл. 6 АПК. За приложение на принципа за съразмерност може да се говори само и единствено в хипотеза, в която органът действа при условията на оперативна самостоятелност - има право на преценка между две или повече законосъобразни възможности. В конкретната хипотеза органът няма право на такава преценка –дали да издаде акта или не. При реализиране на фактите, представляващи основание за прилагане на мярката, органът е длъжен да издаде акт, без да има възможност на преценка. Оперативна самостоятелност при упражняване на властническите правомощия е предоставена на органа в случая при определянето на размера на срока, за който се прекратява регистрацията. В случая е определен срок от 1 година, който е мотивиран с високата обществена опасност на извършеното деяние – шофиране в тъмната част на денонощието, високата отчетена концентрация на алкохол – 2.08, което е повече от четири пъти допустимите 0.5 промила.

Обжалваната заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, а именно за предотвратяване възможността за извършване на други административни нарушения с

МПС послужило за извършване на административно нарушение дало повод за прилагане на ПАМ.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразност на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл. 146 АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на А. Д. Д. се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. Разноски от ответника не са претендирани, поради което не следва да се присъждат такива.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Д. Д., чрез процесуален представител адв. Р. Л., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. “б” ЗДвП № 19-0996-000602 от 17.09.2019 г., издадена от Началник сектор към ОД „МВР“ – М., с-р „Пътна Полиция“ – М.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: